

РЕШЕНИЕ

№ 5533

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12685** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ю. Ш. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], без регистриран постоянен/настоящ адрес в Република България, срещу Решение № 178Х/18.11.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната подадената от него последваща молба с вх. № УП-34183/30.10.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се твърди несъобразяване с материалния закон, нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Не са взети предвид представените по административната преписка доказателства, в т.ч. данните за нов конфликт между сирийското правителство и кюрдските екстремистки сили, не е отчетена информацията относно провинция Х. и действията на Сирийските демократични сили, отразени в Справка с вх. № МД-02-398/21.07.2025г., както и не са съобразени публично достъпните данни за израелските военни операции на територията на С., рефлектиращи върху сигурността на местното население. Моли се за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. От процесуалния му представител са депозиран писмени бележки, с които поддържа жалбата с изложените в нея аргументи.

Ответникът - интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Намира, че административният орган е

съобразил чл.76а вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ и чл.76б от ЗУБ и е постановил правилно, мотивирано и законосъобразно решение.

Административен съд София - град, III отделение, 10 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство, приключило с оспореното решение, е образувано по молба с рег. № УП-34183/30.10.2025г. на Ю. Ш. М. за предоставяне на международна закрила, преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното административно производство по предоставяне на международна закрила на чужденеца е приключило с влязло в законна сила (потвърдено по съдебен ред) отрицателно решение на председателя на ДАБ при МС.

Първоначалната международна закрила е била заявена на 26.08.2024г. Кандидатът е регистриран въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1,т.3 от ЗУБ (не е представил документ за самоличност) като Ю. Ш. М., [дата на раждане] в [населено място], обл.Х., С., гражданин на С., арабин по народност, религия мюсюлманин сунит, семейно положение-женен. На 26.11.2024 г. е проведено интервю с г-н М., в хода на което е посочил, че потвърждава казаното от него при попълване на регистрационния лист. Потвърдил е имената си. Посочил е, че има брат в А., който е със статут там и брат в България. Не може да представи документите си за самоличност, нямал в себе си. Разказал е, че е напуснал С. на 19.07.2024г. и преминал нелегално в Турция, където останал около двадесет дни. Пристигнал в България на 08.08.2024г. (през отвор в граничната ограда) като били общо четиридесет души. Преди С. били заловени от полицията. Посочва, че не е бил арестуван, нито осъждан в държавата си по произход или в друга държава. Не е имал проблеми заради религията или етноса си. Не е участвал в религиозни организации, общност, секта. Заявил, че е роден в Т. А., обл. Х. и живял там до напускането на родината си. Посочил, че е със сключен граждански брак през 2020 и има дете. В момента в С. били семейството му, както и родителите му, четирима братя и две сестри. Образованието му е посочено като основно, като е работил в строителството в С.. Не е отбил военната си служба. Получил два пъти призовка за военна служба, криел се. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е участвал във въоръжена групировка (паравоенно формирование). Напуснал С. заради войната, която продължавала. Търсели го за мобилизация. В селото им живеели много кюрди, а отсреща на р. Е. били турците и постоянно имало стрелба. Много пъти бил свидетел на военни действия или сражения. В района на Т. А. имало непрекъснато сражения. Виждал бомбардировки, паднали ракети. Селото им постоянно било обстрелвано от турската армия, тъй като се контролирало от кюрдите. Двама от съседите му загинали, а петима били ранени при артилерийски обстрел. Виждал ислямистки групировки в техния район, виждал е ДАЕШ през 2016г. Заявява, че никога не е влизал във взаимоотношения с представители на групировката/те, които били в техния район. Месец преди да напусне имало голямо сражение между кюрдите и арабските племена с много жертви. Близките му не напуснали С., защото нямали финансова възможност. Имало заплаха, отправена лично към него – кюрдите искали да го мобилизират, тъй като били петима братя, но понеже отказвали, ги заплашили с убийство. Спрямо него било оказвано насилие, бил бит от кюрдски бойци. Заявил, че не би се завърнал в С., заради продължаващата война, там семейството му живеело в постоянен страх, нямало сигурност. Счита, че ще го мобилизират, а не желаел да воюва. Мисли, че ако реши да се завърне в страната си, ще го мобилизират. Подал молба за закрила в Република България, защото е мирна, спокойна държава и няма дискриминация.

От младши експерт в РПЦ – Х. до Председател на ДАБ при МС е адресирано Становище рег. №УП-34183/27.01.2025г., с което се предлага да се откаже предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на чужденеца.

По подробно изложени съображения с Решение № 1184/03.02.2025г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на г-н Ю. Ш. М.. По жалба на последния административният акт е преминал съдебна проверка и потвърден (Решение № 2828 от 24.03.2025г. по адм. дело 399/25г. на АС Хасково и Решение 9331 от 07.10.2025г. по адм. дело 5949/25 на ВАС)

На 30.10.2025г. Ю. Ш. М. подава последваща молба за закрила с рег. № УП 34183/30.10.2025г на ДАБ при МС /л.49/, с аргумент, че са налице нови сведения и основания за предоставяне на бежански статут. В молбата се посочва, че според данните на А. И. и Върхонвия комисарият на бежанците към ООН ситуацията в С. е изключително нестабилна; след премахване на диктатурата на Ол-А. не е ясно на местно ниво кои групировки контролират различните градове, като страната продължава да бъде засегната от атаки и насилие; налице са данни за убити цивилни, включително от експлозии на противопехотни мини и касетъчни бомби (от доклад на правозащитна организация от 04.02.2025г.), данни за над 1000 загинали през март в областта между Х. и А. при сблъсък на привърженици на новия и стария режим.

Посочва, че Сирийските демократични сили продължават да набират войници като се използват звена за принудително набиране в допълнение към системата за наборна служба; актуалните данни са, че млади мъже продължават да се набират за войници поради продължаващите военни действия, като още при влизането им в страната те са регистрирани и пренасочвани към служба. Жалбоподателят посочва, че е арабин сунит, като неговите религиозни убеждения забраняват убийството, не желае да воюва, нито да принадлежи към бунтовнически групировки.

Като нови факти, попадащи в обхвата на чл.9 от ЗУБ във вр. с чл.15 б.в от Директива 2003/83 на ЕП и Съвета посочва продължаващите военни действия в Североизточна С. и района на А. (изведени конкретни събития от декември 2024, януари и февруари 2025, липсата на вода и електричество в районите на М., Кобани, Х., Х., нанасяните от страна на израелски войски военни удари по цели в С. и в цялост данните за тежка хуманитарна криза и все още активен вътрешен конфликт на територията на страната).

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 178Х от 18.11.2025г. /л.26/ интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молбата на Ю. Ш. М. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Органът е счел, че не се обуславят новонастъпили обстоятелства за личното положение или относно държавата по произход на молителя като основание за допускане на ново производство по предоставяне на международна закрила.

Органът е намерил, че в случая не се установява субективния и обективен елемент на предвиденото в разпоредбата на чл.8, ал.1 ЗУБ понятие "основателно опасение от преследване", тъй като чуждият гражданин не е заявил в производството, че се занимава с политическа и обществена дейност, което да е довело до целенасочени и повтарящи се действия спрямо него от страна на държавата или въоръжените организации, на които държавата не може или не желае да противодейства. Молителят е посочил, че не е арестуван, задържан или съден, не е предоставил данни за дейност, която може да обоснове опасения за преследване. Касае се за субективни опасения на молителя, а не обективно обосновани такива и поради това не отговаря на разпоредбите на чл.8, ал.4 от ЗУБ, според който "преследване" е нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост.

Посочени са и данни относно оценката на ситуацията, направена в Справка на дирекция "Международна дейност" на ДАБ на МС с вх.№ МД-02--556/33.10.2025г. и справка вх. №МД-02-572/20.10.2025г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., относно отменените забрани за пътуване на сирийски граждани, премахнатите санкционни ограничения по линия на Министерство на финансите на САЩ, довели до възобновяване на международната търговия на страната, създаването на Сирийския фонд за развитие, увеличаване на броя на завърнатите се бежанци, както и данни относно военната служба в С..

Извежда се, че в страната по произход на молителя не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради фактическото му присъствие на територията. Интензитетът и мащабът на насилието, описани в справките, не са такива, че всяко лице, пребиваващо на територията на С. да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени по чл.3 ЕСПЧ. Отделно от горното, не се установява г-н М. да би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. свързани с работата му ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации

С тези мотиви не е допусната последваща молба вх. № УП 34183 от 30.10.2024 на Ю. Ш. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост, както и допълнително ангажираните от ответника писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от надлежна страна - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Между страните няма спор, а и от приложената по делото Заповед № ЦУ-РД05-337/12.06.2024г. се установява, че председателят на ДАБ по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определил конкретно М. И. М. за Интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Следователно същият е имала компетентността да разгледа молбата за закрила.

Анализът на релевираните доводи мотивира съда да приеме, че в случая са изпълнени изцяло условията на чл. 33, пар. 2, б. г) от Директива 2013/32/ЕС, съгласно който държавите-членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима единствено ако молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Тълкуването на тази норма налага извода, че административният орган не следва да разглежда по същество всяка последваща молба за предоставяне на международна закрила от конкретния кандидат. Това следва да стане единствено ако последният е представил нови елементи и е изтъкнал факти, имащи причинно-следствено реално отношение към правото да получи закрила, в случай, че отговаря на условията на Директива 2011/95/ЕС. Т.е. не всеки един документ, представен от кандидата с последващата молба или направено твърдение, би било основание тя да бъде разгледана по същество, а само такива документи, които в действителност не са били известни на кандидата при подаването на първоначалната му молба и от тяхното съдържание може да се извлече вероятност кандидатът да получи закрила. Преценката на тези документи е

изцяло в правомощията на административния орган, разглеждащ последващата молба.

В разглеждания казус при направения анализ на представените с последващата молба документи, съдът констатира, че те съдържат многобройна, но фрагментирана информация за страната на произход. От нея не може да се достигне до извода, че Ю. Ш. М. в действителност е представил нови документи или е навел нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила и даващи основание молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество. Не се изтъкват обстоятелства от категорията на посочените в чл.9, т.1 и 2 ЗУБ, поради което предоставените данни следва да бъдат коментирани в светлината на обстоятелствата по чл.9, т.3 ЗУБ.

Няма спор, че цялостната обстановка по линия на сигурността в С. е нестабилна и перспективите за нейното подобряване не са изцяло положителни, но внимателният анализ на събраните данни не обосновава наличието на предпоставките по чл. 9 от ЗУБ, във връзка с чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2011/95/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи (заб.: с член 40 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2004/83/ЕО е отменена, но текстът на член 15 от последната съответства на член 15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № С-465/2007 г. на СЕС, е запазило своето значение.)

В конкретния случай, от приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсецът за закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

От публично достъпните данни се установява, че през месец януари 2026г. сирийското правителство и кюрдските Сирийски демократични сили са сключили споразумение, поставящо началото на примирие и интеграция на кюрдските

райони и сили в структурите на държавата. Поставено е началото на търсена устойчивост и гарантиране на сигурността в северните и североизточните райони на страната, където живее това етническо малцинство.

Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части има спорадични сблъсъци и локални нарушения не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В конкретния случай не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. В страната е даден ход на помирители процеси, реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес. Регистрирани са случаи на насилие, но тези случаи не могат да бъдат определени за достигащи нивото, разглеждано в Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския съюз по дело C-465/07. От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт.

Отделно от горното, съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Преди прилагането на визирания законен текст се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо чужденеца.

Към настоящия момент в С. не се установяват данни за наличие на въоръжен конфликт, който да представлява риск за живота на цивилното население, поради безогледно насилие. Още повече, следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т. е. хуманитарен статут. Г-н М. не споделя обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплахата за живота и сигурността му в С. т.е. от данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото му положение го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последици на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

По отношение опасенията на г-н М. за насилственото му задължаване с военна служба, видно от Справка МД-02-22/23.01.2025г. на ДАБ, от няколко източника е установено обявеното от новоназначения президент А. ал Ш., че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници. В статия на арабски език на Шведският център за информация (SCI) е посочено, че войниците, подофицерите и офицерите щели да се набират чрез интензивни програми, които се отклонявали от традиционните академични стандарти и правила за обучение, като този процес имал за цел да ускори обучението на военни и на служители на силите за сигурност, за да отговори на потребностите на новата държава. Освен това според официални източници на провинция Т., която е отрекла слуховете за призоваване и наемане на мъже за военна служба, военната служба в С. вече била доброволна. През месец юни 2025 сирйски военни представители са направили изявление, че министерство на отбраната е набрало 100 000 от планираните 200 000 доброволци, които да се присъединят към новата сирийска армия. Според съобщението новата сирийска армия се състои главно от членове на Х. Т. ал Шал и други съюзнически въоръжени групировки, а не от наборници без военен опит.

Предвид изложеното съдът намира за правилен извода на административния орган за липса на основание за предоставяне на хуманитарен статут, засегнато в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена в цялост.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. – град, III отделение, IО-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Ш. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 178X/18.11.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната подадената от него последваща молба с вх. № УП-34183/30.10.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване.